



Prešeren po naše
Kaj mladim pomeni dan žena?
Pustna fotogalerija
Internet kot globalizacija
Oda radosti
Matjažu v spomin

Bolgarija – dežela priložnosti
Nekanonizirani Prešeren
Luka izza računalnika kuka
Tudi na Ptujju predstavljali študije
Zen – mistično izkustvo glasbe

Prešeren po naše

Prešeren ... V komu od nas ni malo njegove spogledljive Urške? Komu od nas se ni treba od časa do časa spomniti: *le čevlje sodi naj kopitar?* Kdo od nas si ne želi dočakati dneva, *ko prepir iz sveta bo pregnan?* In še bi lahko naštevala. Prešeren je pomemben del nas in našega naroda, in ker smo ta mesec praznovali slovenski kulturni praznik, smo se v februarški številki o njem in njegovih delih razpisali tudi mi. Posvečamo mu tudi stalno rubriko Na prepihu, v kateri ga kolumnistka Barbara Ferčič predstavlja z drugega zornega kota. Seveda pa kot vedno Cidopis prinaša tudi druge številne zanimivosti: vabi vas na izlet v Bolgarijo, raziskuje pomen dneva žena med mladimi, predstavlja dobre in slabe strani interneta, kritizira slovensko glasbeno sceno, ponuja novosti iz računalniškega sveta, spremlja dogajanje na Cid-ovi Sceni, se pogovarja z glasbeno skupino Zen in še in še. Prelistajte ga in uživajte!

Polona Ambrožič, urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine Centra interesnih dejavnosti

Turjaška Rozamunda

Kako krasno je Prešeren zadel profil partnerskih odnosov, ki ga je ilustriral v pesnitvi o Rozamundi. Kar je veljalo v tistem času, velja še danes. Pa poglejmo. Lepa, ošabna hčerka bogataša, zanjo se zanima veliko tipov, oče je pripravljen poravnati vse stroške poroke. Izbere si razvpitega, uspešnega moškega, za katerega bi marsikatera ubijala, ta jo je pripravljen vzeti za ženo. Toda ah!, moška omejenost, izbranec omeni – *žensko*. Alarm! Ljubosumje in zavist, sumničenje in besna želja po kontroliranju – pripelji mi *žensko*, da jo bom imela pred očmi, če ne, ne dobiš otrok in boš trpel skupaj z mano do konca svojih dni! Potencialni partner uspešno odigra vlogo copate, ki bi jo bil prisiljen igrati, če bi oženil ukazovalno pošast, stanje zaljubljenosti zamegli razum in izkrivlja realno sliko. Ob pogledu na *žensko* aktivira druge možgane – klic moške narave – jo odpelje k sebi na dom, spreobrne in postane glava družine – družbeno pogojena tradicionalna miselnost. Rozamunda pa se, igraje dalje svojo igro, odloči za stoično trpljenje v samostanu. Ljudje se iz zgodovine *res* ne naučimo ničesar ...

Maruška Samobor Gerl

ZDRAVLJICA – vizija prihodnosti

Kljub temu da je bila Zdravljica napisana v času, ko smo si Slovenci prizadevali vzpostaviti meje lastne, samostojne države, je aktualna tudi danes, ko se te meje ponovno brišejo in ko nismo tisti, ki se borimo, ampak tisti, ki smo na vrhu. *Žive naj vsi narodi* je že leta 1844 v sedmi kitici, ki je danes naša himna, zapisal France Prešeren in vse tiste, *ki brepene dočakat' dan*, pozval, naj bodo vedno usmerjeni v prihodnost, kar je bil takrat napreden pogled na življenje. *Ko, koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan.* *Ko rojak* bo rojak in bodo heterogenost kultur, pisanost jezikov in različna mišljenja postala prednost, *prost bo vsak*. Brez cenzuriranja se bo vizija prihodnosti morda razvila iz iluzije, želje v obstoječo sedanost. In takrat *ne vrag, le sosed bo mejak!*

Živa Rokavec

“Bliža se železna cesta, nje se, ljubca! veselim; iz Ljubljane v druge mesta, kakor tiček poletim.”

Tako se začne eno najbolj znanih Prešernovih del, Od železne ceste. Skozi to pesem lahko izvemo, kakšen pogled na ženske je imel Prešeren. Na začetku vidimo, da se je pesnik želel na pot odpraviti sam, njegova ljubica pa ga na poti seveda ne ovira. Pozneje izvemo, kakšne so Kranjice, Štajerke, dekleta iz Trsta in z Dunaja. Ljubica pa seveda Kranjice zelo hvali, saj je tudi sama ena izmed njih. Prešeren se rahlo posmehuje resni zvezi in raje opisuje ljubimkanje in menjavanje ljubic iz kraja v kraj. Proti koncu pa izvemo, da je ljubezen, ki nastopa v tej pesmi, resnična. Oba se namreč odločita, da bosta drug drugemu zvesta, pesnik pa ji tudi obljubi, da jo bo vzel s seboj na potovanje po železni cesti.

Jasmina Kokol

Povodni mož

Povodni mož je balada, ki jo je spisal dr. France Prešeren. Ob vsem, kar je znano o njegovem življenju in delu, vemo tudi za zgodbo o nesrečni ljubezni, ki jo je doživel z Julijo Primic. Ta neuslišnost se je kazala tudi v njegovih pesniških delih, eno takšnih je gotovo tudi Povodni mož. Urška, ki jo avtor opisuje kot spogledljivo, prikupno in prevzetno dekle, se postredno navezuje na Julijo, ki ni uslišala njegove ljubezni. Urško pa si je Prešeren izposodil iz Valvazorjeve Slave Vojvodine Krajske, kjer je bila lik pokvarjenega dekleta, ki je pristalo v peklu. Pesnik dogajanje preslika v Ljubljano na Stari trg, kjer so priredili nedeljski ples. Tam je tudi Urška, ki v svoji vzvišenosti zavrača vse fante, ki so se želeli zavrteti z njo. Predrami se šele, ko zagleda mladeniča, s katerim bi si želela plesati, namenjati mu začenja vse več pogledov. Mladenič jo res povabi na ples, a za mladenko je to usodno, saj jo Povodni mož odnese med valove Ljubljaničice. Prešeren je s tem kaznoval prevzetno Urško, kar pa se seveda posredno nanaša na Julijo, ki mu čustev ni vračala.

Uroš Sitar

Prešeren in gazele

Kaj vemo o njem? Rojstni datum in dan smrti, nekaj anekdot o figah in Juliji, zahvaljujoč prostemu dnevu pa tudi, da je (ponovimo v slogu prvega razreda devetletke): Naš največji pesnik! Za večino to zadostuje. Še par klasičnih pesmi, s katerimi so Slovence nahranili v šoli, in slika neke prav zares izjemne in dobre poezije je popačena in zožena na prisilni šolski minimum. Ste Prešerna kdaj tudi zares začutili? Ali s silno kanonizacijo in skoraj svetniško nedotakljivostjo pesniku pravzaprav ne krademo možnosti, da bi se mu bralci lahko približevali brez strahospoštovanja in resnično razumeli veličino izraza tako vsakdanjega človeka, kot je to vsak izmed nas?

Foto: Andrej Lamut

Zame se prešernovski kanon najbolj zasvetlika pri gazealah. Elegantna, prevzvišena in posebna pesniška oblika je ustvarjalca srečala s poznimi nemškimi romantiki, ti so jo v svojih stvaritvah in prevodih uporabljali po perzijskem zgledu. Cikel sedmih gazel je nastal leta 1832, zaradi težav s cenzuro pa so izšle v prilogi Illyrisches Blatt leto pozneje.

Zaznamuje jih slavljen in optimističen slog romantične ljubezni, vsaka izmed njih se poigrava z duhovito mislijo. Rime, ki so nanizane preskakajoče (prva dva verza, nato pa vsi sodi), igrivo vabijo v vrtinec dvorjenja, izpovedovanja, dvomov in vprašanj, torej plesa na oblakih, kakršnega sodobno pojmovanje osladne romantike ne pozna več. Začetni verz »*Pesem moja je posoda tvojega imena, mojega srca gospoda, tvojega imena; ...*« osmišlja umetnost izražanja, ki se je dogajala pred tisočletji, stoletji, včeraj in danes. Tisto, kar sili dušo, da se preliva na papir, in bogati vse, ki si še drznejšo zares brati poezijo.

Maja Kračun

Matjažu v spomin

Februarska otvoritev razstave se je zgodila v soboto, 9. februarja. Tokrat je CID odstopil stene svoje kleti slikam Gregorja Samasturja. Avtor dela znotraj zavoda dr. Marijana Borštnarja v Dornavi kot likovni mentor osebam z motnjami v duševnem razvoju. Skupina pod njegovim vodstvom uspešno ustvarja in je v CID-u že razstavljala.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Razstava je naslovljena *Matjažu v spomin*, posvečena pa je avtorjevemu pred letom dni preminulemu sinu, ki bi dan po odprtju



Foto: Arhiv Cid Ptuj

razstave praznoval svoj 22. rojstni dan. Zato je bila večina udeležencev otvoritve znancev

in prijateljev, prišli so v velikem številu. Spremljevalni program je sestavljala interpretacija treh Matjaževih pesmi, ki jih je prebrala Nevenka Gerl, ter tri glasbene točke, ki sta jih izvedla Marko Korošec na akustični kitari in Karmen Zinrajh z vokalom. Razlaga razstavljenih del je bila tudi tokrat prepuščena kritiku Tomažu Plavcu, ki je kratko in jedrnat ilustriral tematiko in izraz avtorja na slikah. Prevladujoč motiv na delih je mesto. Opazni so obrisi oken, blokov, mostov in mestnih vedut v močnih barvah, prevladujeta rdeča in oranžna, nekaj pa je tudi temnejših v modri barvi, kombinirani s sivo in črno. Osrednji del razstave je črno-bela kompozicija, posvečena sinu Matjažu. Likovna dela so nastala v zadnjih mesecih in po večini še niso bila objavljena. Razstavo si lahko ogledate do konca meseca marca v času odprtja CID-a.

Predstavitev CID-ovih delavnic

Zakulisje ubiranja strun v CID-u

Kitarska delavnica je začela delovati že leto dni pred uradnim odprtjem CID-a, leta 2002. Na začetku je imel vodja in ustanovitelj delavnice Marko Korošec zgolj dva člana, s katerima je preigraval akorde in ju uvajal v spretnosti igranja kitare. Z otvoritvijo CID-a leta 2003 se mu je pridružil še Samo Šalamon, s katerim sta delavnico razširila, in tako uspešno deluje še danes. Letos so se ji pridružili še bobnarji in bas kitaristi, tako da ni več zgolj kitarska, temveč že kar glasbena.

Piše: Maruška Samobor Gerl

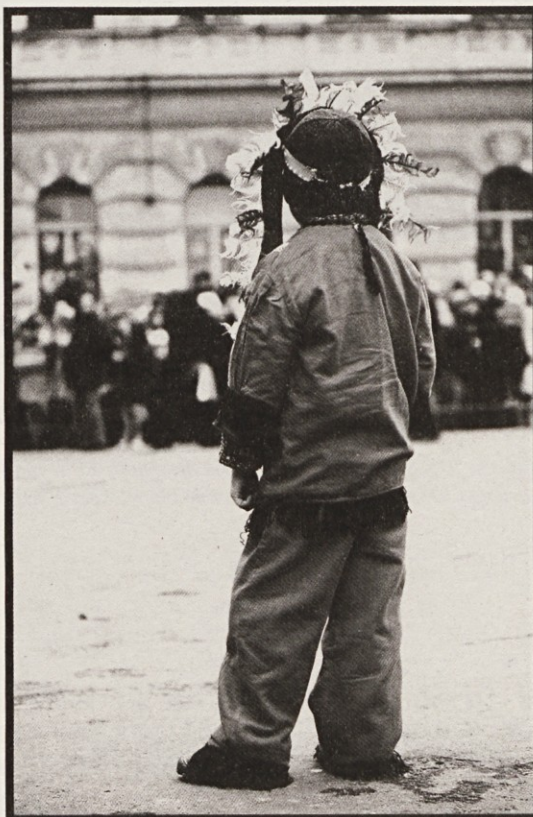
Vsako leto se na delavnico vpiše nekaj novih interesentov. Tisti, ki jih bolj zanima jazz in njemu podobni ritmi, se raje vpišejo k Samu, saj se je specializiral v tej smeri, za ostale okuse pa skrbi predvsem Marko, ki je učitelj kitare tudi na Glasbeni šoli Karol Pahor Ptuj.

Pesmi in skladbe, ki se jih učenci tekom leta naučijo izvajati na delavnici, predstavijo na dveh koncertih. Prvi je predbožični, drugi pa ob koncu leta, občasno pa dodajo še kakšnega vmes. Nastope obogatijo s spremljevalnimi instrumenti, kot so bobni, bas kitare, pa tudi

violino smo že slišali. Ker dekleta, ki obiskujejo delavnico, tudi dobro pojejo, ob nekaterih pesmih slišimo njihov glas, če pa jim manjka poguma, se najde tudi kakšen gostujoči, ki je pripravljen prevzeti vlogo pevca in popestriti program. Kot nagrado za trud in nastop CID izvajalcem in mentorjema po koncu koncertov razdeli čokolade, da si povrnejo energijo za nadaljnje ustvarjanje. Torej, če so vas že kdaj srbeli prsti in bi želeli prijeti za kitaro ali vam je žal, ker se v otroštvu niste naučili igrati nobenega instrumenta, za glasbeno šolo pa ste že prestari, ali pa vam je zvok kitare preprosto všeč, se lahko v začetku vsakega šolskega leta prijavite na kitarsko delavnico in izpolnite svoje želje, sanje ali uresničite svoje potenciale.

Pustna fotogalerija

V obdobju pusta se na Ptuj dogaja marsikaj in ta norčavi čas nam zapusti veliko zanimivih spominov. Da ne boste pustnega dogajanja preveč pogrešali do naslednjega leta, je nekaj trenutkov ujel naš fotograf Andrej Lamut.



Sejem visokega šolstva na Ptuj Tudi na Ptuj predstavljal študije

Kam po srednji šoli? Kateri visokošolski program izbrati? Kateri najbolj ustreza mojim interesom, željam in potencialom? To so samo nekatera vprašanja, ki si jih mladina zastavlja, ko se odloča o svoji bodočnosti. Zato so v Revivisu (Regijsko višješolsko in visokošolsko središče) na Ptuj v petek, 1. februarja 2008, v prostorih nekdanje policijske postaje organizirali prvi Sejem visokega šolstva.

Piše: Maruška Samobor Gerl

Informatorica Revivisa Marjetka Runovec je povedala, da so se za projekt odločili, ker želijo mladim omogočiti zbiranje informacij o študiju tudi v času, ko ni informativnih dni. Pomemben je namreč osebni stik, saj lahko sprašujejo stvari, ki jih drugače ne morejo izvedeti. Projekt je bil namenjen vsem bodočim študentom in tudi učencem 8. in 9. razreda osnovnih šol. Vsak je lahko poiskal zanj relevantne informacije, vprašal predstavnike različnih fakultet, kar ga zanima, in se glede na slišano odločil za katerega od ponujenih programov. Na sejmu so sodelovale vse štiri slovenske univerze – ljubljanska, mariborska, novogoriška in primorska – in visokošolsko središče v Novem mestu. Iz vsake univerze se je predstavilo

nekaj fakultet oziroma smeri. Nekatere izmed njih so bile že znane in niso potrebovale dodatne reklame, nekaj pa je bilo tudi takih, za katere sem slišala prvič in so zbudile precej zanimanja. Dogajanje so pripravili v dveh učilnicah, kjer sicer izvajajo izobraževalne programe. V prvi sobi so bili predstavniki fakultet, ki so odgovarjali na vprašanja obiskovalcev sejma, jim delili promocijski material in tako želeli pridobiti bodoče študente. Druga je bila multimedijška soba, kjer so se odvijale predstavitve, ki so jih fakultete pripravile vnaprej, zajemale so vse osnovne informacije. Te predstavitve so bile časovno omejene, interesenti so na koncu lahko zastavili svoja vprašanja. Sejem se je začel ob 12. uri in trajal do 17.20. Prišla sem na začetku in tam preživela dve uri. V tem času se je prireditve udeležilo le malo ljudi. Edina multimedijška projekcija je

pripadla primorski univerzi, ki je predstavljala svoj visokošolski program za turizem. Udeležile so se je zgolj tri radovednice, da pa so si izbrale ravno ta program, je razumljivo, še posebno glede na to, da ga je mogoče opravljati na Ptuj. V Revivisu so bili glede obiska optimistični, saj so promocijski material razdelili na vseh osnovnih in srednjih šolah, vključno z ormoško gimnazijo, razlog za majhno udeležbo pa je bil verjetno tudi, da je bil v času mojega obiska Sejma še pouk. Upamo lahko, da bo v prihodnje malo več zanimanja za tovrstne projekte ptujskega Revivisa. Res je, da je Sejem visokega šolstva doživel svojo premiero in da je na krstnih uprizoritvah vedno prisotna negotovost. Toda verjamemo lahko, da bodo še močnejši sejem obogatili s svežo ponudbo in pritegnili številne mlade, željne študija in izobrazbe.



Foto: Maruška Samobor Gerl

Zarečeno

Ptujska rock scena

Zen – mistično izkustvo glasbe

»Kdo si, kaj si, mi sploh lahko poveš?«

Danes skupina ZEN na slovenskih glasbenih odrih ni novost. Sodeluje na glasbenih izborih za Rock Otočec, ŠOUROCK in se predstavlja v klubih, ki so priljubljeni predvsem pri študentski populaciji. Bobnar *Dejan Ahec*, kitarist *Grega Korošec*, vokalist *Peter Zorec*, basist *Peter Pravdič*, tolkalist *Aleš Zorec* in pianist *Toni Hazdovac* koncertirajo po vsej Sloveniji, domače privrženice pa so z nastopi pred kratkim navdušili na Bazenih energije, Kurentancu, v Askariju in v Marakuji. Ideja o skupini ZEN se je rodila leta 2001 in se dokončno izoblikovala in poimenovala leta 2004. Leta 2006 so zvočno podobo obogatili s prihodom *Tonija Hazdovca*, s katerim smo se pogovarjali o njihovih idejah in načrtih.

Piše: Živa Rokavec



Foto: spletna stran skupine Zen

CID: Ali se je bilo težko vključiti v skupino in ujeti njen ritem?

Toni: Najprej sem se spoznal s Petrom (Peter Zorec op. p.), ki me je ponovno navdušil za glasbo. Pozneje sem spoznal še druge člani, s katerimi smo se dokaj hitro

ujeli. Večjih težav ni bilo, zgolj občasni pretepi (smeh). **CID:** Katere lastnosti morajo po vašem mnenju imeti člani glasbene skupine, da ta lahko deluje dobro?

Toni: Odkritost in poslušanje skupine kot celote ter vsakega posameznika. Treba je pristopiti objektivno in kritike razumeti kot korak k izboljšanju glasbe, igranja in ne kot osebni napad. Le tako se glasba lahko razvija – harmonija med ljudmi rodi harmonijo v glasbi.

CID: Vam to uspeva. Izdelanih imate 14 avtorskih skladb. Ali lahko kmalu pričakujemo izid prve plošče?

Toni: Da, želimo in prizadevamo si izdati svojo ploščo. Predvidamo, da jo bomo poleti posneli, izšla pa naj bi pozno jeseni.

CID: Na koncertih igrate tudi priredbe nekaterih hitov Princea, Stinga, Robbieja Williamsa ... Ali bodo na plošči tudi katere izmed njih?

Toni: Ne, na plošči bodo samo naše skladbe.

CID: S katerim izmed slavnih imen na svetovni in slovenski glasbeni sceni pa bi si skupina ZEN želela sodelovati?

Toni: (kratek premislek) Teh je veliko, zato bi težko postavil zgolj nekatere. Morda s Princeom, Stingom, Dave Matthews bandom in Richardom Bono, od slovenskih skupin pa z Dan D in verjetno Leeloojama's ...

CID: Glasba je zate trenutno obštedijska dejavnost, saj si tudi študent drugega letnika farmacije. S skupino imate samo v mesecu

februarju predvidene štiri koncerte, kako ti uspe uskladiti glasbene in študijske obveznosti?

Toni: Potrebno je kar nekaj odrekovanja in usklajevanja. Poskušam ločiti šolo in glasbo – čez teden se posvetim študiju v Ljubljani, ob vikendih pa dam prednost glasbi in nastopom.

CID: Ali se v prihodnosti vidiš v naravoslovju ali boš sledil želji po ustvarjanju glasbe?

Toni: Najprej želim dokončati faks, potem pa še ne vem. Odločil se bom glede na takratno situacijo in interese.

CID: V pesmi Sanje požete, da »nič več ne verjameš vanje ...« Ali ti kljub temu verjameš v svoje sanje?

Toni: Menim, da je človek brez sanj nesrečen. Tudi sam sanjam zato verjamem in upam, da se mi bodo izpolnile.

CID: Ali bi na koncu dodal še kakešno zanimivost za naše bralce?

Toni: Pred kratkim smo izdelali novo spletno stran. Kaj več o nas lahko tako izveste na www.zen.theband.si in na že prej obstoječi myspace strani na naslovu www.myspace.com/zengtronic.

CID: Hvala za pogovor in veliko uspeha še v prihodnje.

Popravek

V tretji številki Cidopisa je prišlo do napake. V prispevku *Leto 2007 – še tako blizu, pa vseeno že tako daleč* je bilo zapisano, da je organizator Jesenskega živ žava Center interesnih dejavnosti (CID). Jesenski živ žav je tradicionalni projekt Društva prijateljev mladine (DPM) in je tudi leta 2007 potekal v njihovi organizaciji. Za napako se opravičujemo.

Ž. R.

Internet kot globalizacija

Globalizacija moderne družbe je proces, ki pomeni vseobsežno povezovanje in soodvisnost vseh delov sveta, tudi družbenega življenja. Svet postaja globalna vas, v kateri so se zmanjšale vsakršne prostorske in časovne razdalje. Povsem enake karakteristike lahko pripišemo internetu, ki se je iz zelo ozkega znanstvenega in vojaškega sredstva, to je bil njegov prvotni namen, spremenil v medij, ki je prodril na vsa področja našega življenja.

Piše: Uroš Sitar

Res je, življenja brez informacijskih čudes, ki zajemajo sfere vse od telefona do računalnika, možnosti dela na njem, vključno z internetom kot informacijskim šokom, si človek sploh ne zna več predstavljati. Splet in vsa druga komunikacija, ki se tako ali drugače dogaja prek računalnika, je človeka danes navadila na povsem prevarano življenje, kjer ostalo izgublja pomen. Kot vse drugo imata tudi računalnik in internet svoje prednosti in slabosti. Pred pojavom nove tehnologije smo na primer morali zaradi bančno-uradniških zadev vedno obiskovati institucije, ki so želene opravljale. Danes pa je mogoče veliko teh opravkov postoriti kar od doma, iz naslonjača. Primer dobre prakse je tako e-bančništvo, ki je močno skrajšalo čakalne vrste na bankah in prineslo uporabnikom še največje veselje – odpravo provizij. Studenti pa so gotovo veseli elektronskega prijavljanja na izpite in raznih učnih gradiv, ki jih je mogoče najti na medmrežju. Čeprav še ne tako zelo prisotna, pa vendar v porastu, je tudi e-prodaja, torej internetne trgovine, ki dandanes ponujajo raznovrstne nakupe. Ti se nedvomno splačajo, saj po navadi najdemo nekoliko nižje cene, vsekakor pa je mogoče kupiti standardizirane in tipizirane izdelke, ki jim lažje določimo kakovost. Ker lahko rečemo, da se je vsa ta tehnologija rodila in predvsem močno razvila v zadnjih desetletjih, smo mladi, ki smo odrasli z računalniki, še toliko spretnejši oziroma smo se s tem začeli rokovati že zelo zgodaj. Računalnik je danes postal nepogrešljivi pripomoček pri šolanju, saj nam delo močno olajša, vendar pa je meja med koristnostjo in škodljivostjo zelo tanka. Kaj, kako in zakaj uporabljamo računalnik in internet, je seveda

izbira posameznika, vendar pa je prav od tega odvisno, ali bo to na nas imelo pozitivni ali negativni učinek. Najprej moramo med vzroki za negativne posledice omeniti obdobje, ki ga nekdo preživi za računalnikom. Mladi namreč prosti čas, ob predpostavki brezdelja ali zdolgočasnosti, kratko malo preženejo z urami, preživetimi za zaslonom. Prostočasna dejavnost mladine se je z igrišč žal preselila med štiri stene, kjer se s tipkovnico igrajo igro hitri prsti. Največja razvada, predvsem pri fantih, so razne igrice, ki jih sam ne maram preveč, bližje mi je druga razvada, imenovana *chatting*, torej klepetanje, ki ga danes s prijatelji lahko doživiš prek različnih programov. Stvar je precej mikavna in ob dobri temi za *chat* kaj kmalu pozabimo na čas. Pri obeh računalniških alternativah, seveda jih je še mnogo, ne vidim veliko pozitivnega. Še posebno ne pri igricah, ki običajno temeljijo na nasilju in posredno gotovo vplivajo na njegovo pojavljanje v resničnem življenju. Nekaj dobrega vidim vsaj v izbiri komunikacijskih programov.

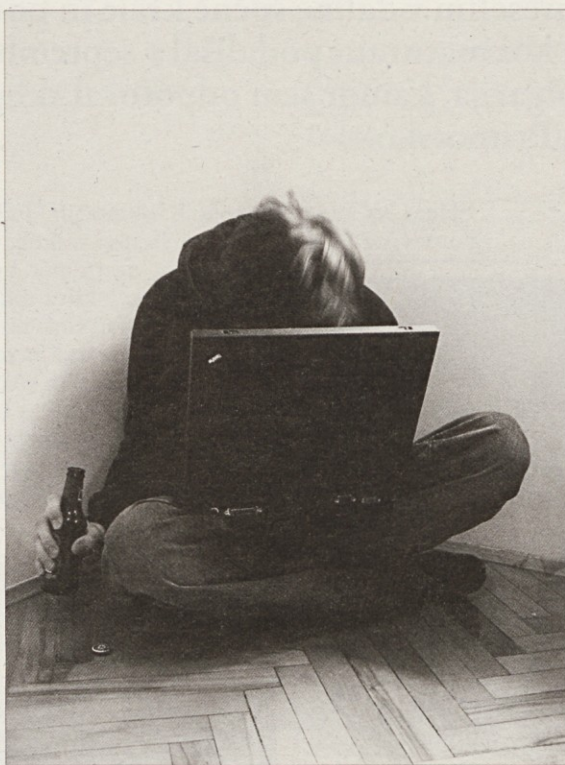


Foto: Andrej Lamut

Zagotovo so koristni, če imaš znanje daleč od doma ali celo v tujini, saj gre za odlično priložnost za ohranjanje stikov. Udeležil sem se več mednarodnih taborov in kar težko si predstavljam, kako bi izgledala komunikacija prek običajne pošte. Vendar pa je vse koristno le, če nam ne uide izpod nadzora in, če se izrazim nekoliko aktualnejše, dokler to drastično ne poslabša uspeha v šoli. Razni sociologi pa poudarjajo še nekatere druge slabosti računalnikov, interneta in vsega, kar spada zraven. Predvsem to, da ljudje, ki veliko časa preživijo za tem tehničnim čudom, postanejo manj družabni, zapirajo se vase, opuščajo telesno aktivnost ipd. Lahko bi rekli, da se človek v informacijsko-virtualni svet zateka, ker beži pred resničnostjo. Znanost in tehnologija nam s svojimi izumi, iznajdbami in odkritji, med katere spadata tudi računalnik in internet, olajšata marsikatero opravilo, zato se lahko kar veselimo inovacij, ki nas še čakajo v prihodnosti. Vsaka novost ima poleg dobrih tudi slabe lastnosti, predvsem od nas pa je odvisno, kakšen vpliv oziroma posledice bo imela.

Na prepihu

Nekanonizirani Prešeren

»Na maram za Kranjca,
je hladne krvi!
Imam rajši Taljana,
ker bolj mu stoji.«

»Le pojdi tja v Italjo,
v mesto Torino!
Prinesla boš mucko
nazaj brez kocin.«

Ups, kaj pa je zdaj to? A je to res Prešeren napisal?? Naš, spoštovan in med Slovenci hudo čislán (čeprav včasih ljudje sploh ne vedo, zakaj) največji pesnik? Neverjetno! On da bi pisal take obscenosti?? Sicer pa ne vem, ali tega stroka ni hotela vključiti v slovenski literarni kanon zato, ker niso bili čisto prepričani o avtorstvu, ali zato, ker so bila besedila neprimerna ... verjetno pa je pripomoglo malo obojega. Poglejmo torej po apokrifnih, domnevno Prešernovih verzih, ki niso del visoke kulture, so nekako tabuizirani in vključujoč besede, kot so *fuk*, *seati*, *prdeti*, *drekati*, *rit*, *kurbir* ..., morda ne ravno »primerni« za srednješolske (kaj šele osnovnošolske) učbenike, čeprav s sociološkega vidika zelo zanimivi in, priznam, kar precej zabavni.

Nespodobni verzi so bojda kar pogost pojav pri kanoniziranih avtorjih v svetu. Za Prešernove pravijo, da so produkt njegove močne seksualnosti (dolgo naj bi živel v vzdržnosti; in po Freudu gre tukaj za klasičen primer sublimacije – preusmeritve, izražanje libida skozi umetnost) in pa seveda posedanja po gostilnah, kjer sta »cveteli kosmata šala in kvanta«. Pisal je vse – povzemam po Miranu Hladniku – od priložnostnih, kosmatih verzov, nagrobnih verzov in raznih napisov do posvetil v knjigah, anekdot itd. Veliko te poezije so po njegovi smrti (žal) nekaj zveščičev pa se je vseeno ohranilo. Del svoje zgodnje študentske poezije je Prešeren uničil sam.

V teh zabavljivih napisih se je lotil vseh: pravnikov, deklet, ki jih je srečeval bodisi na plesih bodisi v družbi, krčmah, nekaj verzov (malce bolj nedolžnih) je celo spisal za Primičevo Julijo, ni izpustil niti ljubljanskih veljakov, birokratov, domišljavih in ošabnih lepotic, cerkvenjakov – posebno rad se norčuje iz meniškega življenja in kako pogosto se ti pobožni asketi vdajo mesenemu poželenju – cela serija je posvečena ženskim redovnicam. To kitico naj bi napisal na vrata uršulinskega samostana, ko je šel mimo ob pozni uri:

Do zdej ste b'le še d'vice,
do zdej še niste dale,
do zdej ste jo imele
zato le, da ste scale.

Avtorstvo je velikokrat zanikal, saj ni hotel zaiti v težave; poleg tega pa smo v dvomih o verodostojnosti tudi pri besedilih, katerih Prešernovo avtorstvo je prav tako vprašljivo, in sicer s filološkega stališča. Zato moramo jemati vse to s pomislekom, ne moremo biti stoddotni, da je on v resnici pisec, je pa vseeno verjetno. Apokrifnih verzov je največ iz obdobja, ko je živel in služboval v Kranju. Te drobce erotične in satirične vsebine je skrbno zaklepal v svoj predal in ključ zmerom nosil s seboj (ker se jih je sramoval ali ker ni hotel, da bi prišle v napačne roke? Sorodnikom namreč ni dovolil brati teh domislic in kosmatih dovtipov, češ da so gostilniške kvante, primerne samo za tisto družbo). Boris Paternu jih označi kot »nižji slog«, »poljudnost«, »bolj zunanje obrobje pesnjenja«.

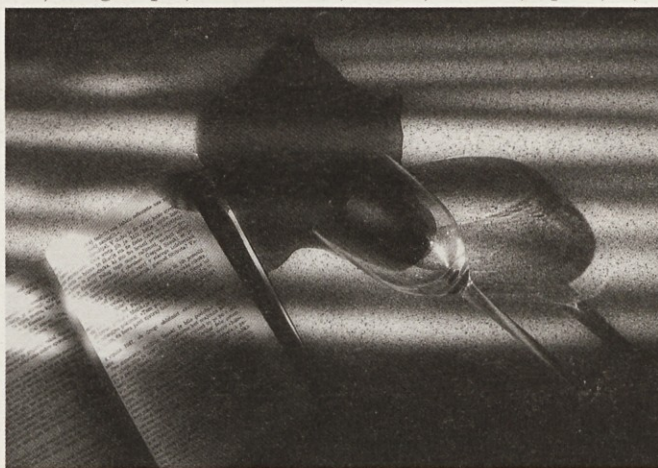


Foto: Andrej Lamut

»jezna skrajnost«, »umetniško znatno manj izdelana« poezija, »pogovorna drastika in sarkazem«, »vulgarna razpuščenost, narečnost in pogovornost«, »sestop iz visoke in izrazno zahtevne ljubezenske poezije k poljudni in manj zahtevni«. Pesnik se pogosto poslužuje nizkega, vulgarnega jezika, niti ne varčuje z besediščem skatološkega (izločanje) in seksualnega izvora. Naslednja naj bi bila Prešernov odgovor točajki, ta ga je namreč vseskozi dražila:

Lička bledijo,
joški visijo,
lučenja velika
Prešerna ne mika.

Ta naj bi bila celo namenjena prijatelju Matiji Čopu:

V Ljubljani je dihúr, ki noč in dan žre knjige,
od sebe pa ne da najmanjše fige.

Prešeren bojda sploh ni bil stereotipen pojem melanholičnega pesnika, ki je najraje v samotni in meni, da ga nihče na svetu ne razume, ravno nasprotno, rad je zahajal v družbo, rad se je smejal, sicer ni veliko govoril, a je kdaj pa kdaj vseeno presenetil z zanimivim dovtipom, sarkastično pripombo. Rad se je izražal dvoumno. Zato njegova apokrifna besedila resna sporočila visoke poezije velikokrat banalizirajo, se iz njih komično norčujejo (enkrat je na primer med gostilniškim pretepom napisal, da ni *boj*, ampak *mesarsko klanje*; mislim, da je analogija vsem dobro znana). Zato, pravi Miran Hladnik, vzpostavljajo most med visokim in nizkim, elitnim in popularnim pesnikovim opusom. S Hladnikovimi besedami naj strnem nekaj najvidnejših značilnosti obravnavanih besedil: so priložnostna; namenjena konkretni osebi (te po navadi vključujejo besedno igro in so bile večinoma vključene v Prešernovo *Zbrano delo*); obstaja več variant zapisov; njihov namen je zabavati ljudi in vzbujati smeh; najpogostejše se pojavljajo v obliki štiri- (polovica gradiva) ali dvovrstičnice; veliko je parodij (z njimi odvzame vrednost visokim temam, ki se jih loteva v svoji resni, elitni poeziji, jih komično smeši); značilni so tudi motivi spolnosti in izločanja, ki se nekajkrat blasfemično povezujejo s svetim ali cerkvenim, z duhovniki, redovnicami itd.

Nekanonizirani Prešeren torej obstaja. Poleg njegove visoke poezije je tudi gostilniška, zabavljaska, namenjena razvedrilnim potrebam. To smo zadnjih 150 let zardelo in sramežljivo potiskali v kot literarne zapuščine, kot da ne bi hoteli priznati, da je poleg visokih ljubezenskih, domovinskih tem in o pesniškem poklicu naš veleum pisal tudi veseljaške, zabavne domislice z vulgarnim besednjakom. Recimo, da odpirajo možnost za alternativno branje nekaterih njegovih drugih pesmi. Ali pa samo, da pogledamo velikega Prešerna tudi z drugega zornega kota. To je napisal za svoj nagrobnik (seveda moramo brati sarkastično):

Prešeren, neveren
se je obesil za cviren.

Viri:
Miran Hladnik: Apokrifni Prešeren; na: http://lit.ijs.si/pres_ap.html

Barbara Ferčič

Bolgarija – dežela priložnosti

V času, ko se dnevi daljšajo, stopinje počasi naraščajo in se že oblačimo nekoliko manj zimsko, misli marsikomu odnese po koledarju naprej in začne sanjariti o vročih sončnih dnevih. Teh še kar in kar noče biti, obenem pa se začnemo spominjati, kaj vse smo doživeli lani, in si zaželim, da bi se ponovilo. Podobno je zadnje čase tudi z mano, ob pogledu na fotografije se kar preselim v daljne sočne kraje in podoživljam dogajanje. Lansko poletje je bilo kronološko zame zelo dolgo, saj sem ga kot maturant podaljšal v september, a zaradi številnih dogodivščin tudi zelo kratko. Ena takšnih je bila gotovo tudi Bolgarija, kamor sem odpotoval skupaj s FD Lancova vas, od 27. avgusta do 2. septembra smo bili na gostovanju v kraju Primorsko.

Piše: Uroš Sitar
Foto: Uroš Sitar



FD Lancova vas - skupinska fotografija

Z omenjenim društvom se vsako leto odpravimo na številne nastope po vsej Sloveniji, v poletnih mesecih pa se, če se le ponudi priložnost, z veseljem odzovemo kakšnemu povabilu iz tujine. Tako smo se v ponedeljek, 27. avgusta, zbrali v Lancovi vasi, na avtobus naložili vse preveč prtljage in se počasi odpravili. Pot nas je vodila skozi Hrvaško, Srbijo in tudi večji del Bolgarije, saj kraj Primorsko, kamor smo bili namenjeni, leži na skrajnem jugovzhodu države, ob Črnem morju. Potovanje je bilo dolgo, saj smo se vozili skoraj ves dan. Pogled skozi avtobusno okno razkriva podobo o razvitemi krajev, skozi katere drviš, včasih se zdi, da je le cesta tisto, kar je resnično urejeno in modernizirano. Stanje se, pa naj gre za Hrvaško, Srbijo ali Bolgarijo, slabša, ko greš proti jugu. Če smo na Hraškem in v Srbiji delno še lahko hvalili ceste in njihovo urejenost, se je podoba s približevanjem srbsko-bolgarski meji povsem spremenila.

Moj prvi vtis, ko smo prestopili mejo Bolgarije, je bil, da smo prišli v neprijazen, rahlo gričevnat, neposeljen svet. Seveda prvi občutek ne pove vsega. Gre za državo, ki ima naselja – mesta, razporejena na določenem območju, pred in za njim pa je popolnoma neposeljena. Omenjeno je sicer mogoče opaziti povsod po Evropi, a nekako se mi zdi, da je bilo tam še izrazitejše. To seveda ni pravilo, je pa, kot sem sam opazil, množičen pojav. Spominja me na grebene puščav, ki v kakšnih oazah skrivajo življenje. Bolgarija pa seveda ni puščava, čeprav z izjemno slabim rastjem že skoraj spominja nanjo. Sicer pa sem se začel resno spraševati, kam ob tako redko poseljenem območju spravijo več kot 7.707.000 prebivalcev. Čeprav smo prevozili vso državo po diagonali, sem očitno videl še premalo, da bi si odgovoril na to vprašanje. Sicer pa te skozi Bolgarijo skoraj gorat in rahlo gričevnat svet spremlja le del poti, od meje s Srbijo. Bolj smo se bližali Črnemu morju in našemu gostiteljskemu kraju, bolj je bil svet ravninski in bolj smo hrepeneli po morju, vseh radostih, ki so se obetale.

Ko smo prispeli, so nas najprej sprejeli gostitelji in nas namestili v hotel. Primorsko je turističen kraj s kar velikim številom hotelov. Zadnji se, kakor povsod, po opremljenosti razlikujejo, vendar je ocenjevati po zvezdicah v tej deželi bolj relativen kriterij, vsaj v našem primeru, ki se nam je izjalovil, a to je že druga zgodba. Gre torej za kraj, ki je kakor vsa država, še v razvoju. Ker je Bolgarija zdaj tudi polnopravna članica Evropske unije, se lahko nadeja velikega napredka, ki ga še kako potrebuje in za katerega ima vse možnosti. Še posebno ta in drugi obmorski kotički, ki so po mojem mnenju vse premalo turistično izkoriščeni. Vendar pa se stvari že spreminjajo, saj tujci kar množično kupujejo nepremičnine in na teh, za zdaj še relativno cenovno

dostopnih območjih, tudi gradijo. Tudi Slovenci tovrstnih destinacij še niso odkrili, čeprav so zame osebno veliko bolj vabljive kot na primer hrvaška obala. Gotovo je za manjši obisk Slovencev kriva tudi oddaljenost, vendar pa verjamem, da bo z bolgarskim razvojem in ob raznih transportnih alternativah stvar tudi za nas postala bolj mikavna. Razred zase pa so seveda plaže. Te so nas navdušile že ob pogledu nanje iz avtobusa. So peščene in brez pretiravanja spominjajo na tiste na Azurni obali v Franciji ali pa na obali blizu Heemskerka na Nizozemskem, le da tam žal nikoli ne doživijo tako visokih temperatur, kot smo jih mi tokrat.



Pogled s plaže...

Naša prva naloga je bila, da si поблиže ogledamo obalo, in čeprav tja nismo prišli na dopust, so vsi dnevi kljub temu izgledali temu podobno. Morje je bilo zaradi vetra kar precej razburkano, pravzaprav tako velikih valov nisem videl še nikoli. Človek bi v takih primerih resnično potreboval surf, saj so bili valovi res tisti ta pravi. Gotovo je moralo biti kar ekstremno, saj so nam eksplicitno prepovedali, da bi šli predaleč od obale

podobnem in ustaljenem urniku, kar pa še zdaleč ne pomeni, da so bili suhoparni ali monotoni, prav nasprotno. Čez dan smo bili večinoma na obali, se sončili, igrali odbojko in se seveda kopali, saj so valovi medtem postali znosnejši, s tem pa tudi nenehno opozarjanje moč obalne straže. Večeri so bili rezervirani za nastope, ki so bili glavni razlog našega prihoda, čeprav smo sami vse skupaj vendarle bolj razumeli kot dopust. Še bolj pozno ponoči pa smo energijo, kolikor smo je še imeli, sproščali v diskoteki. Ker pa je bilo treba poskrbeti tudi za kroženje denarja, smo se večkrat odpravili v središče mesta po kak spominek in tako pridno zapravljali bolgarske leve. Glede cen je tam precej podobno kot pri nas, za nas kar zmerno, zanje pa seveda dražje, ker gre vendarle za turistični kraj.

Festival, ki so ga organizirali v mestecu Primorsko, je združil folklorne skupine iz Albanije, Izraela, Poljske, Rusije, Srbije, Madžarske in seveda iz Slovenije. Takšna in podobna gostovanja so odlična priložnost, da se kulture, običaji in izročila predstavijo drugim narodom. Čeprav Evropa geografsko ni tako zelo velika, pa so se znotraj njenega ozemlja razvile zanimive razlike med kulturami in tradicijami, ki na nek način ločujejo, a nas hkrati povezujejo. Tovrstna srečanja so odlični ambasador, da se te kulture predstavijo, pokažejo in se, če že ne drugače, vsaj med festivalskim dogajanjem povežejo v eno. Hkrati je to tudi priložnost za navezovanje novih stikov, poznanstev, prav tako pa tudi za nova povabila in sodelovanja. Nastopali smo na dveh koncih, v naselju Primorsko in v drugem kraju, ki je bil oddaljen le nekaj kilometrov. Organizatorji so skupine ločili v dve manjši skupini, in sicer tako, da se je prva najprej predstavila s plesom in petjem v enem kraju, naslednji dan pa v drugem, tako da so lahko gledalci dva dni na istem prizorišču spremljali povsem različne nastope. Sklepno festivalsko dogajanje se je končalo s povorko in nastopom prav vseh skupin. Posebno zanimiva točka oziroma predlog organizatorjev je bilo učenje enega od bolgarskih plesov, ki se ga je udeležil en plesni par iz vsake države. Ti pa so ples skupaj mešanimi pari iz vseh držav predstavili na prireditvi. Pripravili so še izbor za miss in mistra festivala. Vsaka skupina je morala določiti plesni par, ki se je potegoval za ta naziv. Stvar je pravzaprav izgledala kot pravi lepotni izbor, če v šali upoštevamo, da je bil izzet le izhod v kopalkah. Pari so se sprehodili po pisti, v drugem nastopu pa je moral vsak izmed njih pokazati nekaj, s čimer se ukvarja. Glede na to, da gre za



FD Lancova vas med povorko

folklorne skupine, je večina izbrala kar ples in igranje na razne instrumente. Žal našemu paru ni uspelo zmagati, a verjamem, da je bila to zanju še ena zanimiva izkušnja.

Po vseh dogodivščinah je naposled prišel dan, ko smo se od bolgarskih gostiteljev morali posloviti in se, polni vtisov, odpravili proti domu. Na poti smo se ustavili še v Beogradu in si na hitro ogledali znamenitosti, kot sta Hiša cvetja in cerkev svetega Save.

Tako sem v mislih sklenil mozaik spominov na prekrasno, noro in vroče poletje, ki je zares postreglo s kopico nepozabnih doživetij, zaradi katerih lahko rečem, da že z veseljem pričakujem novo.



FD Lancova vas med nastopom

oziroma da bi sploh šli v vodo. Seveda se prepovedi nismo mogli dolgo držati in smo se previdno, le za prvi vtis, vseeno namočili. Sicer pa so se naši dnevi v Bolgariji odvijali po

Kaj mladim pomeni dan žena?

Dan žena je mednarodni praznik žensk. Je dan praznovanja njihove politične, ekonomske in socialne enakopravnosti in dosežkov. Praznujemo ga 8. marca, pobudo zanj pa je dala *Clara Zetkin*, nemška feministka in socialistka, ki se je za enakopravnost žensk borila od leta 1889.

Piše: Jasmina Kokol

Foto: Jasmina Kokol

Prvič so ga praznovali 19. marca 1911 v Švici, Nemčiji, Avstriji, na Danskem in tudi v Sloveniji – v Trbovljah, in sicer v spomin na požar leta 1911 v tovarni Triangle v New Yorku, v katerem je izgubilo življenje več kot 140 delavk. Od leta 1917 ga praznujemo vsako leto 8. marca. Čez leta so se ženske z različnimi uspehi začele približevati enakopravnosti z moškimi in pozneje to tudi dosegle.

Koliko pa o tem prazniku vedo mladi na Ptuju in koliko jim pomeni, pa smo izvedeli v kratki anketi.

1. Ali veš, kaj pomeni dan žena?



Brigita, 24 let: Praznik vseh žensk, ki na žalost vedno bolj izumira. Včasih so moški ženskam ob tem prazniku vedno podarjali rože, danes pa je tega čedalje manj.



Dino, 16 let: Ja. To je praznik žensk.



Lidija, 15 let: Praznik žensk, ko se obdaruje vse mame in ženske.

2. Ali koga obdaruješ za ta praznik?

Brigita: Vedno svojo mamo in babici, letos pa bom tudi bodočo taščo.

Dino: Ja, mamo, babici in punco.

Lidija: Mamo.

3. Kaj podariš?

Brigita: Vsaki eno rožo.

Dino: Vrtnico.

Lidija: Rdeče vrtnice.

Kot je opaziti, je znanje o tem prazniku med našimi anketiranci bolj površinsko, poznajo ga zgolj kot *praznik žensk*. Mladi po navadi obdarujejo predvsem mame in babice, nekateri pa tudi že bodoče nove sorodnice ali preostale pomembne ženske v svojem življenju. Najljubše darilo ob dnevu žena je še vedno vrtnica, ki je postala nekakšen simbol obdarovanja ob tej priložnosti. Tako za ta praznik kot za vse preostale se moramo truditi, da ohranimo njihov pomen in da to tradicijo prenesemo na naslednje generacije.

Luka izza računalnika kuka

Pozor!

Ne, svet se (še) ne končuje, a rek že stare dobe nam pravi: *Safety first!*, kar pomeni, naj najprej poskrbimo za varnost. Česa se je treba bati v svetu IT, se sprašujete? Hm, mogoče tega, da je Firefox v različici 2.0.0.12 več kot nadomestil 'Raziskovalca' in lahko skozi možnost Wiev source oziroma 'Poglej izvorno kodo strani' (kar program naredi z JavaScriptom) pregledate ves svoj disk (dober primer za večše – <http://www.0x000000.com/index.php?i=515>). Ali pa mogoče tega, da »pingvini« (sistemi Linux) vseeno niso tako odporni proti bolezni velikih lukenj – uporabniki lokalnega omrežja si lahko namreč v različici jedra od 2.6.17 do 2.6.24 prek lokalnega omrežja pridobijo administratorske pravice.

Piše: Luka Cvetko

In še majhen odsvet obiska Anglije tistim z mladimi ušesi (pa ne zato, da bi izgubili ali pridobili kak podatek, ki se je v zadnjih mesecih slučajno izmuznil iz rok pristojnih), saj se je razširila moda boja proti nadležnim »malim muham«, to je prebivalci, ki jih moti početje mladih, lahko uporabijo »komarja« (Mosquito oziroma TeenBuzz – gre za napravo s tako močjo, da iz sebe spravi zelo nizek in predvsem moteč ton, ki ga slišijo le tisti izpod 20 let). Odzivi so se že pojavili in podpisovanje za peticijo ustavitve takih načinov odganjanja »nezaželenih gostov« – ki so kaplja čez rob dovoljenega v Angliji – t. i. Stop the buzz!, se je že začelo.

Vsaj nekateri imajo denar, se lahko vidi iz nove pobude s strani Microsofta za nakup zadnje čase ne tako popularnega iskalnika po vsej širini spleta, Yahooja. Verjetno jim v živo z njihovim Live res ne gre tako dobro, kajti kupčki zelenih papirčkov dosegajo 44,6 milijarde. Za tem tiči razlog sinergije, ki jo podjetji premoreta na več področjih, tako vsaj pravijo predstavniki. A da ne bi Apple vsaj malo vtaknil nosu zraven, pač ne gre; tudi ta namreč ponuja, za sicer kar občutno manjšo ceno, vendar je naklonjenost

Yahooja Applu velika, pa četudi samo za 16 milijard.

V drugih novicah jabolka spet blestijo, dodamo pa še nekaj Googla in je vse tukaj. Iz sadovnjaka je že zdavnaj prišel MacBook Air, različica supertankega računalnika v liniji MacBook po applovo – ni še ravno zrak, je pa tanek 1,94 centimetra. Najbolj izstopa novica, ki zadeva televizijsko napravo Apple TV, še eno škatlo z daljincem v vaši kolekciji več. A temu več ni tako, saj je ta škatla pred kratkim prejela posodobitve, zdaj si lahko izposojate filme v

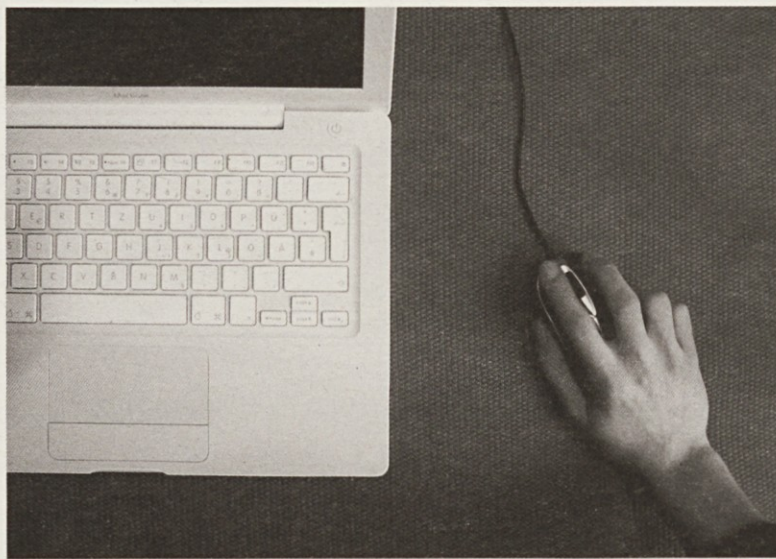


Foto: Andrej Lamut

Applovi spletni trgovini oziroma, bolje rečeno, videoteki (tudi v kvaliteti HD). iPhone in iPod touch pa sta nekoliko zrasla, prvi ima zdaj spomina 16 GB, drugi pa 32 GB.

Počitka pa si ne privoščiti niti konkurenca – Google spet dela. No, pravzaprav ne sam on, a naznanjenje je bilo, da naj bi ob koncu tega leta že bili na voljo telefoni nove dobe – t. i. Android, o katerem se je že govorilo. To je to.

Oda radosti

Piše: Maja Kračun

Da je uho povprečnega podalpskega Evropejca manj občutljivo, kot je bilo kadar koli, sem se sprijaznila že pred časom. Namesto glasbene tenkočutnosti je razvil izjemno željo po aerobičnem odskem gibanju, najpomembnejši atributi ženskosti se dotikajo zavidljive meje pomembnosti, poetika besedil je dosegla nov višek – absolutno dno. Ker sem v tej komercialno nagovorjeni množici glasbeno bolj slabo izobražena (pa vendar črna) ovca, seveda ne morem blejati o kvaliteti in nekvaliteti. In posvečeni naj mi odpustijo! Čeprav, priznajmo, bi lahko z malo ambicioznosti pela tudi sama. Najprej bo treba shujšati, potem pa najboljši wonderbra (za kirurga bomo imeli, če nam uspe) in možgane pogumno pokrit s kakšno umetno ikebano. Ker nikoli nisem imela lepih nog, bo hudič, če poskusim v svojo medijsko podobo vključiti mini krilo. Fensi šmensi ime pa si bo že izmislil kak sluzavec,

ki mu menda pravijo menedžer. Ko bova odkrila, ali bova mastne denarce vlekla od mlečnonajstniških ušesk, veselic ali Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo – določitev ciljne publike je seveda zelo pomembna, bom po dogovorjenih dvaintridesetih promocijskih nastopih in skoraj že napisani zgoščenki, vendarle prvič zares stopila pred mikrofonom.

Ti šment ... kaj pa, če sploh ne znam peti???

Nič hudega, saj itak ne bodo opazili.

Pred kratkim sem imela na vlaku priložnost in čast, da doživim neverjetno pripoved tovrstne bodoče estradnice. Kaj je rekla? Da se je vse skupaj začelo na modni reviji. Ker mi ni bilo jasno, od kdaj med predstavljanjem oblačil okostnjačice tudi odpirajo usta, je pojasnila, da jo je videla menedžerka in bila takoj čisto navdušena nad njeno glasbeno kariero. »Pa kako, torej nisi pela?« sem bila presenečena. »Ne, pravzaprav še nikoli,« je povedalo to čedno dekle. In dodalo zgodbo o tem, da je bila potemtakem izbrana le zaradi videza in da bo njen prvi komad čista bomba. Da je glasba v njenem življenju šele od predvčerajšnjim, je pravzaprav nepomembno. Zveza je rojena!

Da sem jo pozneje prav zares zagledala na tv-ekranih in kako je zvenela brez plejbeka ... Nasmeeh, dragi moji.

Komercializacijo, poneumljanje na potenco, parado slabega okusa in vse, kar lahko še spominja na trenutne »jaz hočem

biti slaven« cirkuse, smo prežvečili že prevečkrat.

Moja imunost je bila že jeklena, dokler se ni med vsakoletno maškerado evropske pesmi v podalpskem merilu (letos je kot nalašč sovpadala s pravimi pustnimi dnevi) zgodila čisto nova eksplozija.

Evropsko razpoloženi Slovenci, tako sijoče predsedujoči, mednarodni in prijateljski (kljub občasnim prebavnim težavam) so se izrekli o svoji najljubši melodijici in se, kot kaže, zelo poglabili v rahločutno upoštevanje ušesu vseh tistih vibracij. Je šlo je za glasbo?

Močno, globoko upam, da res. Čeprav število glasov menda kaže, da so Slovenci oboževalski odnos do zmagovalne popevčice razvili šele v superfinalu. Prej ji namreč niso namenili posebno veliko pozornosti.

Vdihnimo in izdihnimo. In si predstavljamo idealen svet, v katerem ljudje poslušajo in ne presoajo. Kjer se Slovenci ne delimo na naše in tiste druge.

Idealiziran Evropejec ima to menda v krvi ... Zakaj že se torej šopirimo mi?

Sicer pa zmagovalki navsezadnje ne gre oporekati. Ljudstvo je izbralo natanko to, kar ga najboljše predstavlja, in tako o sebi spregovorilo na najpopolnejši način. Slovenske evropske zvezde pač raje sijejo s pridihom puhlosti kot pa strpnosti. Ah, dober tek.

Mimogrede ...



Center interesnih dejavnosti Ptuj
Osojnikova 9, SI – 2250 Ptuj
tel. 780 55 40 in 041 604 778
www.cid.si cid@cid.si

Program v marcu 2008

Klubski programi

petek, 7. marca, ob 20. uri

KONCERT MESECA:

JAZZ KONCERT ZASEDBE SAMO ŠALAMON TRIO (SLO/ZDA)

Tim Berne – altovski saksofon
Samo Šalamon – kitara
Tom Rainey – bobni

Vstopnina 5 evrov, za dijake in študente 4 evre, nekaj brezplačnih vstopnic pa je na voljo za udeležence tečajev v CID-u.

petek, 14. marca, ob 19. uri

POTOPIS: ALŽIRIJA

Alžirijo, ki je zaradi političnih razmer zelo malo obiskana dežela, bo predstavil popotnik Radovan Riedl, ki se odlikuje s čudovitimi fotografijami pušavske pokrajine.

PUNK/ROCK VIKEND

petek, 21. marca, ob 20. uri

GOT 3 PUNK – MESSAGE SENT, PARAZITI 13, MOR@ONS

Mlade skupine prihajajo iz Kranja, Tržiča in Ljubljane. Člani so stari do 25 let in igrajo punk/rock glasbo. Izkušnje nabirajo po vsej Sloveniji, igrali so že v Kranju, Mariboru, Slovenskih Konjicah, Železnikih in drugje. Radovedni lahko prvi vtis o njihovi glasbi dobite na <http://www.myspace.com/themorrons>.

sobota, 22. marca, ob 20. uri

MARIBOR ROCK TOUR 2008 – FRAME, IRAXANA, EVILEYES, BLUZIROCK

Ptuj bodo obiskali štirje mariborski rockovski bendi, ki se ponašajo z mnogo energije in zato na koncertu poskrbijo za energično muziko. Nekaj posnetkov lahko najdete na spletu www.myspace.com/iraxana in www.myspace.com/evileyesband.

petek, 28. marca, ob 19. uri

POTOPIS: GRENLANDIJA

Damjan Končnik je pred kratkim napisal knjigo z naslovom GRENLANDIJA – SVET ZASE. Na treh potovanjih je odkrival ta veliki otok in njegovo okolico, med drugim tudi na legendarni raziskovalni ladji EXPLORER, ki je potonila novembra 2007 in na kateri je bil najbrž edini od Slovencev prisoten kot povabljenec.

NA OGLED JE RAZSTAVA SLIK GREGORJA SAMASTURJA

Razstavlja slikar in likovni pedagog, ki izjemno uspešno vodi likovno delavnico v Zavodu dr. Marijana Borštnarja Dornava.

Skupnostni programi

ponedeljek, 10. marca

UDELEŽBA NA ZASEDANJU NACIONALNEGA OTROŠKEGA PARLAMENTA

DPM Ptuj in CID Ptuj že vrsto let skrbita za koordiniranje otroškega parlamenta na ptujskem območju. Letošnjega zasedanja NOP na temo ZABAVA IN PROSTI ČAS MLADIH se bosta udeležila Ana Reberc z OŠ Gorišnica in Klemen Lovenjak z OŠ Zg. Leskovec kot izvoljena predstavnik otrok s ptujskega območja ter Vito Vidovič z OŠ Podlehnik kot učenec novinar.

Neformalno učenje

GLINARJENJE

Glinarjenje je več kot učenje tehnike, je prijateljevanje z glino! Tečaj bo obsegal 4 srečanja, ki bodo potekala ob sredah pod mentorstvom Lee Kolednik. Namenjen je vsem, ki jih privlači oblikovanje s tem naravnim materialom. Cena za udeleženca je 30 evrov. Vključuje material, mentorstvo in žganje končnih izdelkov. Prijave sprejemamo do zasedenosti mest.

ZAČETNI TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA

Tečaj bo vodila Anja Milošič, diplomirana oblikovalka tekstilij in oblačil. Namenjen je mladim, ki si želijo kreativnega oblačenja. Udeleženci potrebujejo svoj šivalni stroj. Tečaj se bo začel 1. marca in bo potekal ob sobotah dopoldan. Cena je 70 evrov.

Servisna dejavnost

Klub ptujskih študentov ponuja svojim članom igranje namiznega tenisa ob nedeljah od 10. do 12. ure v CID-u Ptuj – brezplačno!

Mednarodni programi

MEDNARODNA MLADINSKA IZMENJAVA: DNEVNIK MLADEGA EVROPEJCA

Poleti 2008 bomo na Ptuj gostili mednarodno mladinsko izmenjavo. Tema bo medkulturni dialog in aktivno državljanstvo mladih, saj je leto 2008 v Evropi posvečeno medkulturnemu dialogu. Ptujška ekipa je že oblikovana, sestavlja jo 7 mladih, starih 16–17 let, vodila pa jih bo Lea Kolednik.

UDELEŽBA NA MEDNARODNI MLADINSKI IZMENJAVI NA FINSKEM

Od 11. do 21. avgusta 2008 bo na Finskem potekala mednarodna mladinska izmenjava z naslovom BACK TO THE FOREST. Tema je okoljska, udeleženci pa bodo mladi, stari 16–17 let.

UDELEŽBA NA MEDNARODNI IZMENJAVI V FRANCIJI

Od 7. do 14. septembra 2008 bo v mestu St. Etienne potekala mednarodna izmenjava z naslovom Europalink. Namenjena je kulturi, medkulturnemu dialogu in medkulturnemu učenju, k sodelovanju pa so vabljeni mladi, stari 18–25 let, ki jih zanima ta tematika. Ptujška ekipa še ni oblikovana, zato lahko zainteresirani pokličete v CID. Skupino s Ptuja bo vodila Magda Strmšek.

EVROPSKA PROSTOVOLJNA SLUŽBA – EVS

V letu 2008 je CID Ptuj postal koordinator aktivnosti EVS na ptujskem območju. To pomeni, da je pri nas mogoče dobiti informacije o možnostih vključitve v EVS v drugih evropskih državah in da bomo prostovoljce iz tujine gostili pri nas.

Odpiralni čas

od ponedeljka do četrтка od 9. do 18. ure,
v petek od 9. do 23. ure, v soboto od 19. do 23. ure.

Tečaji, delavnice, prireditve, seminarji in druge oblike dela potekajo tudi zunaj tega časa po urniku. Čas brez organiziranih dogodkov je namenjen druženju, poslušanju glasbe, zabavi ter pobudam mladinskih skupin in organizacij, ki lahko prostore in opremo koristijo brezplačno!

Kolofon

Številka 4
Letnik 1
Datum izida: 29. 2. 2008
Kraj izida: Ptuj

Cidopis je glasilo Centra interesnih dejavnosti Ptuj.

Izdal: CID Ptuj
Zanj: Jurij Šarman
Naklada: 400 izvodov
Foto na naslovnici: Andrej Lamut
Tiskarna: Grafis

Urednica Cidopisa in mentorica novinarske skupine v Centru interesnih dejavnosti: Polona Ambrožič
Oblikovalec in tehnični urednik: Andrej Lamut
Novinarji: Andrej Lamut, 17 let, gimnazijec; Barbara Ferčič, 23 let, absolventka; Jasmina Kokol, 15 let, gimnazijka; Luka Cvetko, 12 let, OŠ Velika Nedelja; Maja Kračun, 23 let, absolventka; Maruška Samobor Gerl, 21 let, študentka; Uroš Sitar, 19 let, študent; Živa Rokavec, 20 let, študentka

Lektorici: Barbara Ferčič in Maja Kračun